

4. For skibe i langfart gælder:

Opholdsrummene for dækspassagerer skal fyldestgøre de krav, der foreskrives i henseende til størrelse, indretning, udstyr, belysning, ventilation, opvarmning, vedligeholdelse og renholdelse.

Opholdsrummene for dækspassagerer må ikke anbringes i overbygninger, der ikke har fast karakter, ej heller foran kollisionskoddet eller på et dæk, som er lavere end det, der ligger umiddelbart under vandlinien ved største tilladte nedlastning.

Der skal være særskilt køje for hver dækspassager. Flere end to køjer må ikke anbringes over hinanden. Der skal findes særskilte soverum for kvinder.

Der skal være indrettet toiletrum for dækspassagererne.

Dækspassagererne skal have adgang til fri luft på øverste faste dæk eller på andet passende sted.

5. Skibet skal være forsynet med lægemidler og hospitalsrum således som foreskrevet under hensyn til antallet af samtlige ombordværende personer.

6. På iøjnefaldende sted om bord skal der findes opslag om den passagerfart, hvori skibet kan anvendes, og om det største tilladte passagerantal.

§ 6.

Stk. 1. Alle fornødne forskrifter til nærmere fastsættelse af de krav, som på grundlag af de foranstående hovedregler stilles til skibs og maskineris bygning og udstyr, udstedes af ministeren for handel, industri og søfart. Der skal herved tages hensyn såvel til skibets art, størrelse, formål og klassifikationsforhold, maskineriets art og den fart, hvori skibet agtes anvendt, som til de af Danmark ved ratifikationen af internationale overenskomster påtagne forpligtelser. Forskrifterne om sanitære forhold udfærdiges efter samråd med indenrigsministeren, om radiostationer efter samråd med ministeren for offentlige arbejder.

Stk. 2. Afvigelser fra lovens bestemmelser kan bringes til anvendelse for skibe af særlig bygning, af særligt materiale eller med særligt maskineri, og for skibe bestemt for særlige formål eller særlig fart, eller som ikke har selvstændigt fremdrivningsmiddel.

Stk. 3. Når et skib, der ikke er passagerskib i denne lovs betydning, anvendes til en efter skibstilsynets skøn regelmæssig befordring af passagerer, kan det for hvert sådant skib bestemmes, hvilke krav der skal stilles til indretning og udstyr. Hvis et skib, der ikke er passagerskib, lejlighedsvis medtager enkelte personer udenfor besætningen, kan der ikke stilles større krav, end om disse personer henregnes til besætningen.

§ 7.

I tilfælde, hvor det er nødvendigt ad søvejen at fjerne personer fra et område som følge af umiddelbart truende fare for deres liv, kan ministeren for handel, industri og søfart tillade, at sådanne personer beføres med et skib i større antal end det i henhold til nærværende lov tilladte.

§ 8.

Stk. 1. De i dette afsnit indeholdte regler vil ikke i fuld udstrækning være at bringe til anvendelse på skibe, der på tidspunktet for denne lovs ikrafttræden, jfr. § 43, var danske eller var under bygning for dansk ejers regning. For disse skibe kan ministeren for handel, industri og søfart tilstå sådanne lempelser, at kravene til bygning og udstyr i almindelighed ikke overstiger de krav, der er hjemlede ved den hidtil gældende lovgivning. Dog bør herved så vidt gørligt de påbud, der er begrundet i hensyn til sødygtighed, navigering og sikkerhed for menneskeliv, fastholdes, ligesom der må fordres opfyldelse af de krav, der nødvendiggøres ved overenskomst med andre stater.

Stk. 2. For skib, der indkøbes fra udlandet, kan ministeren undtagelsesvis tilstå afvigelser fra de almindelige regler.